

Súd: Správny súd v Banskej Bystrici
Spisová značka: 3S/61/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0824100971
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Zdráhalová Rúfusová
ECLI: ECLI:SK:SpSBB:2025:0824100971.2

Uznesenie

Správny súd v Banskej Bystrici v právnej veci žalobcu: Združenie domových samospráv, o.z., so sídlom Rovniankova 1667/14, 851 02 Bratislava, IČO: 31 820 174, právne zastúpený: Advokátska kancelária Tkáč & Partners, s.r.o., so sídlom Hrnčiarska 29, 040 01 Košice - mestská časť Staré Mesto, IČO: 53 929 691, proti žalovanému: Okresný úrad Liptovský Mikuláš, Odbor starostlivosti o životné prostredie, so sídlom Vrbická 1993, 031 01 Liptovský Mikuláš, za účasti ďalších účastníkov konania : 1/ B. D. - ARCH, s.r.o., so sídlom Námestie osloboditeľov 32/793, 031 01 Liptovský Mikuláš, IČO : 36 006 963, právne zastúpený Advokátska kancelária JANČI & Partners, s.r.o., so sídlom Belopotockého 720/2, 031 01 Liptovský Mikuláš, IČO : 47 258 748, 2/ Občianske združenie Liptovskí aktivisti, so sídlom Roľnícka 442/7, 031 05 Liptovský Mikuláš- Liptovská Ondrašová, IČO : 50 915 771, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. sp. OU-LM-OSZP-2024/007459-004 zo dňa 25.09.2024, takto

rozhodol:

I. Konanie **z a s t a v u j e**.

II. Žiaden z účastníkov konania **n e m á p r á v o** na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou datovanou dňa 27.11.2024 a doručenu Správne mu súdu v Banskej Bystrici (ďalej „správny súd“) dňa 27.11.2024, sa žalobca prostredníctvom právneho zástupcu domáha preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 25.09.2024 č. sp. OU-LM-OSZP-2024/007459-004 a rozhodnutia č. MsÚ/ŽP-2024/3463-10/RSm zo dňa 15.04.2024 vydaného Mestom Liptovský Mikuláš (ďalej „prvostupňový orgán verejnej správy“), ktorým žalovaný odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil rozhodnutie prvostupňového orgánu verejnej správy, ktorým udelil súhlas na výrub 6 ks drevín pre žiadateľa B. D. ARCH, s.r.o., so sídlom Námestie osloboditeľov 32/793 Liptovský Mikuláš, podľa § 47 ods. 3 zákona č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov (ďalej „ZoOPaK“).

2. Rozhodnutím číslo: MsÚ/ŽP-2024/3463-10/RSm zo dňa 15.04.2024 (ďalej „prvostupňové rozhodnutie“) Mesto Liptovský Mikuláš, oddelenie životného prostredia a poľnohospodárstva, ako príslušný orgán ochrany prírody, vykonávajúci štátnu správu vo veciach ochrany prírody a krajiny podľa § 64 ods. 1 písm. e) a podľa § 69 ods. 1 ZoOPaK v súlade s § 46 a § 47 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“), dal súhlas podľa § 47 ods. 3 ZoOPaK na základe žiadosti spoločnosti B.D. - ARCH, s.r.o., so sídlom Námestie Osloboditeľov č. 32/793, Liptovský Mikuláš, IČO : 36 006 963 zo dňa 15.03.2024 a miestnej obhliadky zo dňa 09.04.2024, na výrub 6 ks drevín rastúcich na parcelách č. KN-C 1577/2 (druh pozemku záhrada), KN-C 1577/3 (druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie) vo vlastníctve spoločnosti ST. NICOLAUS a.s., so sídlom ul. 1. mája č. 113, 031 28 Liptovský Mikuláš, IČO : 31 563 066, zapísaných na liste vlastníctva č. 718 v katastrálnom území A. B.:

- 2 ks breza previsnutá (*Betula pendula*) s obvodmi kmeňov vo výške 1,3 m - 110 cm, 68 cm, označené zelenou farbou bodovo na kmeňoch a koreňových nábehoch,

- 2 ks jablň sp. (Malus sp.) s obvodmi kmeňov vo výške 1,3 m - 85 cm, 89 cm, označené zelenou farbou bodovo na kmeňoch a koreňových nábehoch,
- 2 ks čerešňa sp. (Cerasus sp.) s obvodmi kmeňov vo výške 1,3 m - 69 cm, 74 cm, označené zelenou farbou bodovo na kmeňoch a koreňových nábehoch.

Príslušný orgán ochrany prírody vykonávajúci štátnu správu vo veciach ochrany prírody a krajiny podľa ZoOPaK v zmysle § 82 ods. 12 určil súčasne podmienky vykonávania činnosti:

1. Výrub drevín zabezpečí žiadateľ na vlastné náklady.
2. Povinnosť zabezpečiť, aby sa pri výrube drevín nepoškodil verejný a súkromný majetok.
3. Výrub môže byť vykonaný až po nadobudnutí právoplatnosti stavebného povolenia na stavbu „BYTOVÉ DOMY Liptovský Mikuláš“ pre žiadateľa v čase vegetačného pokoja od 01.10.2024 do 28.02.2025.
4. Výrub vykonať za dodržania zásad ochrany zdravia a majetku pri prácach tohto druhu.
5. Drevná hmota, ktorá vypadne z tohto zásahu, pripadne vlastníkovi pozemku.

Orgán ochrany prírody v zmysle § 48 ods. 1 ZoOPaK uložil :

1. Náhradnú výsadbu 25 ks drevín z druhov javor, lipa, borovica na parcelu č. KN-C 776/63 v katastrálnom území C., 10 ks drevín z druhov javor, lipa, breza na parcely č. KN-C 1577/1, KN-C 1577/2, KN-C 1577/3, KN-C 1577/6 v katastrálnom území A. B. v termíne do 30.11.2026. Výška výsadbového materiálu musí byť minimálne 250 cm a každú sadenicu je potrebné opatriť minimálne dvoma opornými kolmi. Mesto Liptovský Mikuláš, ako vlastník parcely č. KN-C 776/63, súhlasí s vykonaním náhradnej výsadby na tomto pozemku.
2. Uskutočnenie náhradnej výsadby je potrebné písomne ohlásiť správnemu orgánu v termíne do 15 dní od uskutočnenia výsadby.
3. V zmysle § 90 ods. 2 písm. f) ZoOPaK za nespĺnenie povinností stanovených v § 48 ods. 1 ZoOPaK môže orgán ochrany prírody uložiť pokutu do výšky 23 235,74 eur.

V závere výroku prvostupňového rozhodnutia orgán verejnej správy vyslovil, že osobitné predpisy, ako aj ostatné ustanovenia zákona, zostávajú vydaním tohto rozhodnutia nedotknuté. Mesto Liptovský Mikuláš môže podľa § 89 ods. 1 písm. a) a písm. b) ZoOPaK ním vydané rozhodnutie z vlastného podnetu alebo na návrh účastníka konania zmeniť alebo zrušiť.

3. Súčasťou správnej žaloby žalobcu bol aj návrh na priznanie odkladného účinku správnej žalobe podľa § 185 a) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej „SSP“), o ktorom rozhodoval správny súd uznesením sp. zn. 3S/61/2024 zo dňa 11.03.2025 a ktorým návrh žalobcu zo dňa 27.11.2024 na priznanie odkladného účinku správnej žalobe zamietol.

4. Podľa § 2 ods. 1 SSP; v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

5. Podľa § 119 SSP; správny súd vychádza zo skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy, ak tento zákon neustanovuje inak. Správny súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia alebo na rozhodnutie vo veci.

6. Podľa § 177 ods. 1 SSP; správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

7. Podľa § 178 ods. 3 SSP; zainteresovaná verejnosť je oprávnená podať správnu žalobu proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy, ak tvrdí, že tým bol porušený verejný záujem v oblasti životného prostredia.

8. Podľa § 99 SSP; správny súd konanie uznesením zastaví, ak

- a) žalobca vzal žalobu späť skôr, ako správny súd vo veci rozhodol,
- b) zistil taký nedostatok procesnej podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, a nebol dôvod na odmietnutie žaloby podľa § 98 ods. 1,
- c) preskúmané rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy bolo medzitým zrušené na základe protestu prokurátora; ak rozhodnutie o proteste prokurátora bolo následne

napadnuté na správnom súde v inom konaní inou osobou, správny súd uznesením konanie zastaví len so súhlasom žalobcu,

d) preskúmané rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy bolo medzitým zrušené alebo zmenené na základe mimoriadneho opravného prostriedku; ak zrušujúce rozhodnutie vydané v konaní o mimoriadnom opravnom prostriedku bolo následne na správnom súde napadnuté v inom konaní inou osobou alebo zmeňujúce rozhodnutie vydané v konaní o mimoriadnom opravnom prostriedku bolo následne napadnuté na správnom súde v inom konaní tým istým žalobcom, správny súd uznesením zastaví konanie len so súhlasom žalobcu,

e) žalobca po prerušení konania podľa § 100 ods. 2 písm. c) zostal nečinný dlhšie ako šesť mesiacov,

f) žalobca nevyčerpal pred podaním žaloby postupy ustanovené týmto zákonom pri jednotlivých typoch konania,

g) odpadol dôvod na pokračovanie v konaní a nejde o prípady ustanovené v písmenách c) a d),

h) tak ustanoví tento zákon alebo osobitný predpis.

9. Podľa § 89 ods. 3 písm. b) ZoOPaK; rozhodnutie vydané podľa tohto zákona stráca platnosť uplynutím času, na ktorý bolo vydané.

10. Elementárnou podmienkou konania o správnej žalobe žalobcu v správnom súdnom konaní je danosť spôsobilého predmetu správneho súdneho prieskumu. Správny súd preto prioritne (bez predbežnej potreby detailne sa zaoberať a posudzovať dôvodnosť jednotlivých žalobných bodov správnej žaloby) zamerá pozornosť na vyhodnotenie otázky danosti spôsobilého predmetu súdneho prieskumu a to vzhľadom na výrokovú časť rozhodnutia prvostupňového orgánu verejnej správy, pokiaľ žalobca žalobným návrhom žiadal zrušiť tak rozhodnutie prvostupňového orgánu verejnej správy, ako aj následné rozhodnutie žalovaného, ktorý v inštančnom postupe prvostupňové rozhodnutie potvrdil ako vecne správne a odvolanie žalobcu smerujúce voči rozhodnutiu prvostupňového orgánu verejnej správy zamietol. Je pritom nutné zdôrazniť, že správny súd je povinný túto elementárnu podmienku konania, ktorou je danosť a spôsobilosť súdneho prieskumu, skúmať v ktoromkoľvek štádiu konania, pretože nemožno vylúčiť, že nastane procesná situácia, kedy v čase začatia správneho súdneho konania (v čase podania správnej žaloby) spôsobilý predmet súdneho prieskumu síce existoval, avšak v dôsledku rôznych objektívnych alebo subjektívnych okolností relevantných z hľadiska súdneho prieskumu, v neskoršom štádiu konania predmet súdneho prieskumu zanikol, čím aj zanikne dôvodnosť vedenia správneho súdneho konania. Takáto situácia nastáva spravidla v konaní, v ktorom je predmetom súdneho prieskumu preskúmanie rozhodnutia orgánu verejnej správy, ktorého platnosť bola obmedzená konkretizovaným a špecifikovaným časovým úsekom, respektíve súčasťou výroku rozhodnutia bolo určité právo alebo povinnosť, realizateľnosť ktorých bola obmedzená do konkrétneho času, respektíve platnosť a účinnosť rozhodnutia orgánu verejnej správy bola viazaná na ďalšiu podmienku alebo okolnosť, ktorá s konečnou platnosťou zanikla a tým nemohla vyvolať vykonateľnosť rozhodnutia orgánu verejnej správy obsahujúceho výrok nadväzujúci na vykonanie alebo existenciu konkrétnej podmienky alebo okolnosti. Na tieto okolnosti preto správny súd je povinný prihliadať ex officio v ktoromkoľvek štádiu konania z úradnej povinnosti.

11. Procesná norma SSP, upravujúca zákonné dôvody na zastavenie správneho súdneho konania, v ustanovení § 99 písm. a) až h) SSP takýto špecifický dôvod zastavenia správneho súdneho konania, kedy spôsobilý predmet súdneho prieskumu zanikol v priebehu súdneho konania, explicitne neobsahuje, avšak Správny súdny poriadok už výslovne spojil „odpadnutie dôvodu pokračovať v konaní“ (pod ktorý možno subsumovať aj odpadnutie predmetu prieskumu), s povinnosťou správneho súdu zastaviť konanie podľa § 99 písm. g) SSP. Správny súd poukazuje na rozsiahlu a ustálenú judikatúru vyšších súdnych autorít v tejto otázke (napr. uznesenia Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Svk/63/2022 zo dňa 29.10.2024 a sp. zn. 3Svk/21/2021 zo dňa 30.11.2022, ako aj uznesenia správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10Sžk/1/2019 zo dňa 27.3.2019, sp. zn. 3Sžo/14/2016 zo dňa 21.6.2017, sp. zn. 7Sžo/136/2015 zo dňa 30.11.2016, sp. zn. 7Sžo/279/2015 zo dňa 16.05.2017, sp. zn. 5Sžo/64/2014 zo dňa 16.12.2014, sp. zn. 9Sžp/11/2013 zo dňa 26.11.2014), ale v neposlednom rade aj stanovisko správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. Snj 72/2013 zo dňa 24.6.2014. Zásadný právny názor majúci vplyv na zmenu v rozhodovacej praxi správnych súdov pri posudzovaní zastavenia konania v súvislosti s odpadnutím dôvodu súdneho prieskumu priniesol aj Ústavný súd Slovenskej republiky, ktorý v nálezoch sp. zn. III. ÚS 274/2018 zo dňa 13.11.2018, sp. zn. III. ÚS 416/2018 zo dňa 16.1.2019, sp. zn. III. ÚS 418/2018 zo dňa 29.1.2019 a sp. zn. I. ÚS 529/2019 zo dňa 19.1.2021 skonštatoval nasledujúce právne závery: „Podľa § 99 písm. g) SSP

správny súd konanie uznesením zastaví, ak odpadol dôvod na pokračovanie v konaní a nejde o prípady ustanovené v písmenách c) a d). Podľa dôvodovej správy k tomuto zákonu takýto dôvod nastane najmä vtedy, ak zaniknú účinky napadnutého rozhodnutia, opatrenia, či iného zásahu. ... Ako príklad zastavenia konania z dôvodu odpadnutia predmetu prieskumu možno uviesť stratu účinkov preskúvaného rozhodnutia alebo opatrenia, no bez jeho formálneho zrušenia, na základe protestu prokurátora alebo mimoriadneho opravného prostriedku. O takýto prípad pôjde najmä pri faktickej konzumácii týchto účinkov alebo uplynutí lehoty, na ktorú bolo rozhodnutie alebo opatrenie orgánu verejnej správy vydané, resp. pri inom následnom administratívnom postupe... O stratu účinkov rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy v dôsledku uplynutia lehoty pôjde vtedy, ak subjektívne práva vyplývajúce zo žalovaného rozhodnutia alebo opatrenia boli viazané len na určitý čas a jeho uplynutím zanikli bez toho, aby došlo k ich realizácii. Príkladom môže byť rozhodnutie vydané v zmysle § 82 ods. 12 zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny. Ak však už dané subjektívne práva boli uplatnené, nemožno ani v dôsledku uplynutia času bez ďalšieho zastaviť správne súdne konanie a odmietnuť súdnu ochranu, pretože jej primárny obsah založený na možnosti zrušenia nezákonného rozhodnutia alebo opatrenia sa tým dostáva do sekundárnej podoby, ktorej podstatou je vytvorenie základu pre náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov.“

12. Konštatovaný záver sa následne premietol aj do ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a to príkladom do rozsudku sp. zn. 10Sžk/1/2019 zo dňa 27.3.2019, vydaným v nadväznosti na zrušenie predchádzajúceho rozhodnutia nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 274/2018 zo dňa 13.11.2018. Správny súd rovnako považuje za nevyhnutné poukázať aj na stanovisko správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. Snj 72/2013 zo dňa 24. júna 2014, podľa ktorého „neplatnosť povolennej výnimky o povolení na odstrel chráneného živočícha - medveďa hnedého, spôsobená uplynutím času, na ktorý bola výnimka povolená, má za následok, že odpadol predmet konania, lebo výnimka, ktorá bola obsahom rozhodnutia, už zanikla a neexistuje. Správny orgán, resp. súd preto môže (ba dokonca musí) zastaviť konanie o výnimke, a to v ktoromkoľvek štádiu konania.“

13. Správny súd ďalej konštatuje právne závery vyplývajúce z uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9Sžp/11/2013 zo dňa 26.11.2014, sp. zn. 7Sžo/136/2015 zo dňa 30.11.2016 a sp. zn. 7Sžo/279/2015 zo dňa 16.05.2017, kde najvyšší súd v analogicky podobnej veci vyslovil názor, že „neplatnosť rozhodnutia, spôsobená uplynutím času, na ktorý bolo vydané, má za následok, že odpadol predmet konania, lebo výnimka (v tomto prípade súhlas), ktorá bola obsahom rozhodnutia už zanikla a neexistuje. Z tohto dôvodu správny orgán, prípadne súd, musí konanie o výnimke (event. súhlase), a to v akomkoľvek štádiu konania zastaviť. Keďže čas, do ktorého bol vydaný súhlas na pozemnú aplikáciu chemickej látky uplynul, nastali okolnosti obdobné zrušeniu rozhodnutia o vydaní takéhoto súhlasu.“ Správny súd tiež poukazuje na názor vyslovený v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.11.2016 sp. zn. 7Sžo/136/2015, kde najvyšší súd zdôraznil, že „zákonným predpokladom podania správnej žaloby v správnom súdnictve je skutočnosť, že žalobca bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím, ktoré je nezákonné. Správny súd musí preukázať ukrátenie práv žalobcu nezákonným rozhodnutím skúmať ex offa. V tomto prípade žalobca nemohol preukázať ukrátenie na svojich právach, ktoré mu vzniklo rozhodnutím o vydaní súhlasu podľa § 13 ods. 2 písm. h/ a § 14 ods. 2 písm. c/ Zákona o ochrane prírody, keďže v danom prípade, v priebehu súdneho konania, napadnuté rozhodnutia stratili platnosť a žalobcova účasť v tomto štádiu konania nemohla spôsobiť ukrátenie jeho práv, t.j. realizácia jeho práv bola teda výlučne formálneho charakteru, avšak reálne nemohla zabezpečiť výhodnejší, resp. priaznivejší výsledok. V tejto súvislosti je nutné poukázať, že konanie začalo na žiadosť žiadateľa, ktorý však nepožiadaval o predĺženie súhlasu v zmysle § 89 ods. 2 Zákona o ochrane prírody.“ V uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 16.05.2017 sp. zn. 7Sžo/279/2015, najvyšší súd uviedol, že „konanie v obdobnej veci zastavil, nakoľko konaniu a rozhodnutiu vo veci bráni neodstrániteľná prekážka konania, ktorou je nedostatok právomoci súdu na preskúmanie neexistujúceho rozhodnutia.“ Napokon správny súd poukazuje na názor vyslovený v uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 502/2015, podľa ktorého „správne súdnictvo je primárne prostriedkom ochrany subjektívnych práv adresáta výkonu verejnej správy v jej najrôznejších podobách. Len sekundárne je kritériom poskytovania tejto ochrany zákonnosť verejnomočenských aktivít verejnej správy. Inými slovami, správne súdnictvo v systéme právneho štátu nemá slúžiť naprávaní nezákonnosti vo verejnej správe bez akéhokoľvek zreteľa na dopad eventuálne zistenej nezákonnosti na subjektívno-právnu pozíciu dotknutého. Účelom správneho súdnictva nie

je náprava nezákonnosti vo verejnej správe, ale účinná ochrana subjektívnych práv fyzickej alebo právnickej osoby, voči ktorej je verejná správa v jednotlivom prípade vykonávaná.“

14. Vyššie konštatované závery sa následne kontinuálne premietli aj do judikatúry Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky; napr. rozsudok sp. zn. 3Svk/21/2021 zo dňa 30.11.2022 zverejnený v Zbierke stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky pod č. 71/2024 a uznesenie sp. zn. 1Svk/63/2022 zo dňa 29.10.2024, v ktorom najvyšší správny súd konštatoval: „Stavebné povolenie v čase rozhodovania správneho súdu stratilo platnosť v zmysle § 67 ods. 2 stavebného zákona, pretože sa so stavbou nezačalo do dvoch rokov odo dňa, keď nadobudlo právoplatnosť, pričom po strate platnosti už nevyvoláva žiadne také účinky, ktoré by boli spôsobilé ukrátiť iného na subjektívnych právach alebo zmeniť jeho právne postavenie a zánik platnosti preskúmaného stavebného povolenia bráni vecnému prejednaniu žaloby.“

15. Uvedené stanoviská vyšších súdnych autorít je možné aplikovať aj na predmetnú vec. Rozhodnou a zásadnou právnou otázkou pri posudzovaní danosti a spôsobilosti predmetu súdneho prieskumu v tomto konaní bolo posúdenie zániku platnosti, resp. účinnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy s poukazom na dikciu ustanovenia § 89 ods. 3 písm. b) ZoOPaK. V prejednávanej veci je zásadné, že obsahom výrokovej časti rozhodnutia prvostupňového orgánu verejnej správy boli kumulatívne koncipované práva a povinnosti účastníka administratívneho konania a to jednak udelenie súhlasu podľa § 47 ods. 3 ZoOPaK žiadateľovi na výrub vo výroku presne špecifikovaných drevín rastúcich na konkretizovaných parcelách, avšak súčasťou výroku boli aj presne určené a špecifikované záväzné podmienky vykonávania povolennej činnosti podľa § 82 ods. 12 ZoOPaK a taktiež požiadavky na vykonávanie činnosti podľa § 48 ods. 1 ZoOPaK tak, ako ich správny súd konštatoval v bode 2. odôvodnenia tohto uznesenia.

16. Následne potom je nutné upriamiť pozornosť a vychádzať z bodu 3. určených podmienok stanovených v zmysle § 82 ods. 12 ZoOPaK vykonávania činnosti povoleného výrubu, podľa ktorého : Výrub môže byť vykonaný až po nadobudnutí právoplatnosti stavebného povolenia na stavbu „BYTOVÉ DOMY Liptovský Mikuláš“ pre žiadateľa v čase vegetačného pokoja od 01.10.2024 do 28.02.2025. Táto konkrétna podmienka je potom zásadná z hľadiska skúmania, či v čase rozhodovania a konania správneho súdu trval a bol naďalej daný predmet súdneho prieskumu.

17. Správna žaloba žalobcu bola podaná dňa 27.11.2024, teda v čase, kedy bolo preskúmané rozhodnutie ešte realizovateľné a vykonateľné. O stratu účinkov preskúmaného rozhodnutia orgánu verejnej správy v dôsledku uplynutia lehoty pôjde vtedy, ak subjektívne práva vyplývajúce z rozhodnutia orgánu verejnej správy boli viazané len a výlučne na určitý časový úsek a jeho uplynutím zanikli bez toho, aby došlo k ich realizácii, a teda k samotnému výkonu práva vyplývajúceho z preskúmaného rozhodnutia. Bolo preto zásadné, či v čase, kedy by z hľadiska procesného postupu správneho súdu po tom, ako rozhodol o návrhu žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe, prichádzalo do úvahy meritórne rozhodovanie o správnej žalobe, došlo v tom čase už k realizácii výkonu subjektívneho práva vyplývajúceho z výroku preskúmaného rozhodnutia. Správny súd nemohol prehliadať, že rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu - udelenie súhlasu na vykonanie konkrétnej činnosti - výrub špecifikovaných drevín na konkrétnych parcelách - bolo viazané na konkrétnu odkladaciu podmienku v zmysle bodu 3. určených podmienok podľa § 82 ods. 12 ZoOPaK, a to kumulatívne na nadobudnutie právoplatnosti stavebného povolenia na stavbu „BYTOVÉ DOMY Liptovský Mikuláš“ pre žiadateľa a súčasne bolo aj striktne časovo ohraničené konkretizovaným časovým úsekom v čase vegetačného pokoja od 01.10.2024 do 28.02.2025. Pokiaľ aj bolo už správneho súdu po rozhodnutí o návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe zrejmé, že čas, na ktorý bol výkon oprávnenia z rozhodnutia obmedzený, teda do 28.02.2025, už uplynul, s prihliadnutím na závery vyšších súdnych autorít vyššie citované (najmä rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu sp. zn.3Svk/21/2021 zo dňa 30.11.2022) táto okolnosť sama osebe nepostačovala na záver o odpadnutí predmetu súdneho prieskumu, pretože aj v predmetnom rozhodnutí v bode 28. odôvodnenia bol prezentovaný už ustálený (a aj ústavným súdom одобrený) právny názor konštatujúci potrebu vecného prieskumu rozhodnutia o predbežnom užívaní stavby, ktorého platnosť už uplynula, keďže predčasným užívaním stavby došlo aj k realizácii práv týmto rozhodnutím povolených (práva užívať stavbu). V rámci odôvodnenia najvyšší správny súd konštatoval : „Práve z tohto dôvodu nemožno zastaviť správny súdny prieskum takého rozhodnutia alebo opatrenia, ktoré už zasiahlo do právnej sféry dotknutých subjektov (zasiahlo do ich subjektívnych práv a povinností, resp. ak tieto práva už boli realizované), i keď počas súdneho prieskumu

jeho účinky zanikli. Je tomu tak preto, že obsah súdnej ochrany v správnom konaní sa po uplynutí účinkov žalovaného rozhodnutia dostáva do sekundárnej podoby, ktorej podstatou je vytvorenie základu pre prípadný nárok na náhradu škody (obdobne tiež rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 274/2018 zo dňa 13. novembra 2018, sp. zn. III. ÚS 416/2018 zo dňa 16. januára 2019 a iné). Náhrada škody, ktorá vznikla nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej správy a ktorej uplatnenie je podmienené konštatovaním nezákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy (§ 3 ods. 1 písm. a) v spojení s § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov), je pritom rovnako základným právom fyzických a právnických osôb (čl. 46 ods. 3 Ústavy). Zastaviť správne súdne konanie s odkazom na § 99 písm. g) SSP nemožno ani vtedy, ak je na pokračovaní súdneho prieskumu daný verejný záujem explicitne garantovaný/chránený právom, i keď účinky napadnutého rozhodnutia správneho orgánu počas súdneho prieskumu pominuli (rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 529/2019 zo dňa 19. januára 2021, sp. zn. I. ÚS 380/2019 zo dňa 13. júla 2021 a iné).“

18. Za účelom skúmania danosti spôsobilého predmetu prieskumu, rešpektujúc vyššie konštatované kritériá, ktoré by bránili zastaveniu konania aj v prípade, ak už bolo zrejmé, že uplynul čas, na ktorý bola realizácia práv viazaná, si správny súd zabezpečil stanovisko žalovaného výzvou zo dňa 03.03.2025. Správny súd konštatoval, že predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného, ktorým ako druhostupňový orgán verejnej správy zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Mesta Liptovský Mikuláš č. MsÚ/ŽP-2024/3463-10/RSm zo dňa 15.04.2024, ktorým bol udelený súhlas na výrub 6 ks drevín pre žiadateľa B.D. ARCH, s.r.o., so sídlom Liptovský Mikuláš a ktorým bola určená súčasne s povolením výrubu aj náhradná výsadba s tým, že v súlade so stanovenými podmienkami z prvostupňového rozhodnutia výrub sa môže uskutočniť až po nadobudnutí právoplatnosti stavebného povolenia na stavbu „BYTOVÉ DOMY Liptovský Mikuláš“ a to len v období vegetačného pokoja v období od 01.10.2024 do 28.02.2025. Vzhľadom na uvedené správny súd vyzval žalovaného, aby oznámil súdu, či si žiadateľ splnil notifikačnú povinnosť a oznámil uskutočnenie výrubu a náhradnú výsadbu príslušnému orgánu, teda či došlo k realizácii práva vyplývajúceho z rozhodnutia prvostupňového orgánu verejnej správy v nadväznosti na to, či bolo žiadateľovi vydané stavebné povolenie, na ktorého právoplatnosť sa možnosť výrubu viazala.

19. Na výzvu správneho súdu zo dňa 03.03.2025 reagoval žalovaný písomným oznámením zo dňa 06.03.2025, v ktorom oznámil správne súdu, že ku dňa podania tohto oznámenia neobdržal od žiadateľa oznámenie o uskutočnení náhradnej výsadby, ku dňa podania tohto oznámenia nemá vedomosť o právoplatnosti stavebného povolenia na vyššie spomenutú stavbu a rovnako ani o vydaní akéhokoľvek stavebného povolenia k inej stavbe na pozemkoch parc. č. 1577/2, 3, 6 v k. ú. A. B. a ani o začatom stavebnom konaní vo veci vydania stavebného povolenia k stavbe „BYTOVÉ DOMY Liptovský Mikuláš“, alebo k inej stavbe na predmetných pozemkoch. Súčasne žalovaný ako orgán ochrany prírody uviedol, že ku dňu podania tohto oznámenia teda neexistovala možnosť ako by mohol žiadateľ vykonať výrub v súlade so zákonom, nakoľko ešte nebola splnená podmienka - právoplatnosť stavebného povolenia k stavbe „BYTOVÉ DOMY Liptovský Mikuláš“ a zároveň už definitívne uplynula doba, počas ktorej by bolo možné vykonať výrub drevín, na ktorý bol vydaný podmienený súhlas. Nad rámec výzvy žalovaný oznámil súdu, že v termíne po 15.03.2025 vykoná z vlastného podnetu štátny dozor na pozemkoch dotknutých vydaným rozhodnutím o súhlase na výrub 6 ks drevín na parc. č. 1577/2, 3, 6 v k. ú. A. B., za účelom zistenia skutočného stavu dotknutých drevín a dodržiavania zákonov a všeobecne záväzných právnych predpisov.

20. V nadväznosti na oznámené skutočnosti správny súd po tom, ako rozhodol o návrhu žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe dňom 11.03.2025, výzvou zo dňa 08.04.2025 vyzval žalovaného na oznámenie, či vykonal zamýšľaný štátny dozor na pozemkoch dotknutých vydaným rozhodnutím o súhlase na výrub drevín a oznámil jeho výsledky správne súdu. Žalovaný prípisom zo dňa 11.04.2025 oznámil správne súdu, že dňa 03.04.2025 vykonal z vlastného podnetu štátny dozor na pozemkoch dotknutých vydaným rozhodnutím č. MsÚ/ŽP-2024/3463-06/RSm o súhlase na výrub 6 ks drevín na parc. č. 1577/2, 3, 6 v k. ú. A. B., za účelom zistenia skutočného stavu dotknutých drevín a dodržiavania zákonov a všeobecne záväzných právnych predpisov. Pri výkone dozoru bolo zistené, že nedošlo k výrubu žiadnych drevín na vyššie spomenutých pozemkoch, že dreviny, na ktoré sa vzťahoval predmetný súhlas na výrub, aj naďalej rastú a nedošlo k porušeniu zákonov a ani všeobecne záväzných právnych predpisov.

21. Správny súd tak mal z vyjadrenia a stanoviska žalovaného preukázané, že v čase konania správneho súdu (od 01.03.2025), v dôsledku uplynutia času (od 01.10.2024 do 28.02.2025), na ktorý bolo viazané oprávnenie spojené s výkonom práva - udeleného súhlasu podľa § 47 ods. 3 ZoOPaK, v nadväznosti na určené konkrétne podmienky v zmysle § 82 ods. 12 ZoOPaK, už preskúmané rozhodnutie stratilo platnosť (§ 89 ods. 3 písm. b) ZoOPaK) a súčasne nedošlo ani k realizácii práva v zmysle výroku rozhodnutia orgánu verejnej správy. Uplynutie času, na ktorý bol súhlas orgánu verejnej správy udelený, má za následok, že preskúmané rozhodnutie je už v čase konania správneho súdu neplatné, nevykonateľné, subjektívne práva z neho vyplývajúce nie sú objektívne realizovateľné, pretože v čase platnosti realizované oprávneným subjektom neboli, čím odpadol predmet súdneho prieskumu. V uznesení sp. zn. 5Sžo/64/2014 zo dňa 16.12.2015 Najvyšší súd Slovenskej republiky jednoznačne konštatoval, že „zanik platnosti rozhodnutia má za následok odpadnutie predmetu konania.“ Správnu žalobou navrhované zrušenie preskúmaného rozhodnutia orgánu verejnej správy v predmetnej veci po tom, čo ex lege stratilo platnosť, by bolo v rozpore so zásadou materiálnej pravdy, aj v rozpore so zásadou hospodárnosti konania. V čase správneho súdneho konania v tomto štádiu, v ktorom by súd mal eventuálne v zmysle žalobných bodov o merite veci rozhodnúť, už neexistuje rozhodnutie orgánu verejnej správy, ktoré by mohlo byť predmetom súdneho preskúmania, pretože aj hypoteticky, ak by súd v správnom súdnom konaní vyhovel a ním napadnuté správne rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému (eventuálne prvostupňovému orgánu verejnej správy tak, ako to požaduje v žalobnom návrhu žalobca) na ďalšie konanie, orgán verejnej správy by nemal inú možnosť, len svoje konanie zastaviť, pretože jeho predmet - súhlas - zanikol uplynutím času, na ktorý bol udelený, a nejde o konanie, ktoré by bolo možné začať z úradnej povinnosti. Vzhľadom na odpadnutie predmetu konania a nespôsobilý predmet súdneho prieskumu ďalšie súdne konanie je nadbytočné, nevhodné a neexistuje žiadny právny dôvod, ani oprávnený právny záujem uplatňovaný žalobcom, prípadne ani verejný záujem, aby sa v tomto konaní ďalej pokračovalo. Preskúmané rozhodnutia orgánu verejnej správy po strate platnosti v dôsledku uplynutia času, na ktorý boli podmienky vykonávania povolenej činnosti striktné viazané, už nevyvolávajú žiadne také účinky, ktoré by boli spôsobilé ukrátiť iného na subjektívnych právach alebo mať dopad na životné prostredie, ktorého ochranu háji žalobca ako zainteresovaná verejnosť. Ako správny súd vyššie konštatoval, prípadné zrušenie preskúmaného rozhodnutia žalovaného a prvostupňového orgánu verejnej správy v danom prípade by nepredstavovalo pre žalobcu reálnu možnosť dosiahnuť rozhodnutie v jeho prospech a preto tak konanie pred správnym súdom, ako aj následné administratívne konanie, by boli v rozpore so zásadou materiálnej pravdy, v rozpore so zásadou hospodárnosti súdneho a správneho konania. Správny súd v súdnom konaní, aj správny orgán musia pritom zásadu zisťovania skutočného stavu veci uplatňovať súčasne so zásadou hospodárnosti tak, aby nedochádzalo k zbytočnému predlžovaniu konania a aby sa neprimerane nezvyšovali náklady konania. Iný výklad zákona by smeroval len k formálnemu a formalistickému konaniu bez toho, aby dávalo účastníkovi konania reálnu možnosť dosiahnuť materiálne iné, pre neho výhodné rozhodnutie, respektíve rozhodnutie v jeho prospech, čím aj správne súdne konanie by bolo v rozpore so zásadou hospodárnosti súdneho konania zakotvanej v § 5 ods. 7 SSP a následne správne konanie v rozpore so zásadou hospodárnosti správneho konania vyjadrenej v § 3 ods. 4 vety druhej Správneho poriadku. Správny súd v tejto súvislosti v závere poukazuje na časť odôvodnenia nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 875/2016 zo dňa 28.02.2017, ktorý konštatoval : „Porušením zákona sa stáva taká činnosť, ktorá je vykonaná nad rámec povolenej výnimky alebo po jej uplynutí. Uplynutím platnosti výnimky rozhodnutie, ktorou bola povolená, zaniká nie ex tunc, ale až dňom nasledujúcim po poslednom dni platnosti povolenej výnimky. Týmto dňom počínajúc a s účinkom pro futuro rozhodnutie nemá právne účinky... Ústavný súd pripomína sťažovateľovi potrebu reálneho dopadu súdneho rozhodnutia nielen na procesné práva a povinnosti účastníka správneho konania, ale aj na jeho reálnu možnosť nielen privodiť vecne iné či výhodnejšie postavenie, ale v tomto prípade vôbec na reálnu možnosť (administratívne) konanie zopakovať.“

22. Na podklade uvedených teoretických východísk, po tom, čo správny súd mal preukázané, že v priebehu súdneho konania odpadol dôvod pokračovať v konaní, po odpadnutí predmetu správneho súdneho prieskumu v dôsledku uplynutia času, na ktorý bol výkon práva z rozhodnutia orgánu verejnej správy viazaný, správny súd konanie podľa § 99 písm. g) SSP zastavil.

23. O náhrade trov konania rozhodol správny súd podľa § 170 písm. b) SSP, podľa ktorého žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, ak konanie bolo zastavené (výrok II. uznesenia). Správny súd nezistil dôvody pre postup podľa § 171 SSP. Žalobca podal správnu žalobu

v čase, keď rozhodnutie bolo platné a bolo spôsobilým predmetom súdneho prieskumu, preto nedošlo jeho zavinením k zastaveniu konania. Súčasne, zastavenie konania procesne nezavinil ani žalovaný.

24. Rozhodnutie prijal senát správneho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP v spojení s § 147 ods. 2 SSP).

Poučenie:

Doručené uznesenie je právoplatné (§ 151 ods. 2 SSP).

Proti tomuto uzneseniu je prípustná kasačná sťažnosť v lehote jedného mesiaca odo dňa jeho doručenia. Kasačná sťažnosť sa podáva Správnemu súdu v Banskej Bystrici. O kasačnej sťažnosti rozhoduje Najvyšší správny súd Slovenskej republiky.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konanie o správnej žalobe v sociálnych veciach alebo konanie o správnej žalobe vo veciach azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia,
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.

V kasačnej sťažnosti sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému správemu súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis), uvedie označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Podľa ust. § 440 ods. 1 SSP kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.